

Magisterská práce analyzuje vybrané dvě úvodní části významné konspirační teorie o Chartě 77 a sametové revoluci, takzvané “Analýzy 17. listopadu a změn ve východní Evropě v roce 1989“ z pera dlouholetého politického vězně komunistického režimu Miroslava Dolejšího. Práce se pokouší doložit, která z Dolejšího tvrzení jsou pravdivá či alespoň pravděpodobná, ale také co z Analýzy tvoří spekulace či přímo dezinformace.

V tomto směru práce odmítá nejzávažnější Dolejšího obvinění, totiž že Charta 77 představovala od svého vzniku vědomě vytvořenou kádrovou rezervu, ba dokonce tzv. řízenou opozici vedenou lidmi napojenými na československou a sovětskou tajnou policii. Navrhujeme uvažovat o Chartě 77 spíše jako o kontrolované opozici a kontra-elitě schopné případně nahradit zdiskreditované komunisty.

Práce také nepotvrdila Dolejšího názor, že předání moci na konci roku 1989 bylo předem dohodnuté, ačkoli větší či menší změny očekávali jak disidenti tak i elity starého režimu a přestože existovaly styky mezi oběma těmito tábory. Někteří komunisté se zřejmě na nové podmínky připravovali a dokonce pomohli rozproudřit revoluční události. Později během jednání OĽ a KSČ pak pravděpodobně byly odcházejícím komunistům přislíbeny garance obvyklé v tzv. sjednaných přechodech.